Euroopa Parlament
2019-2024

Eelarvekontrollikomisjon

2023/2131(DEC)

14.12.2023

RAPORTI PROJEKT

Euroopa Liidu 2022. aasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmise kohta,
II jagu – Euroopa Ülemkogu ja nõukogu
(2023/2131(DEC))

Eelarvekontrollikomisjon

Raportöör: Luke Ming Flanagan

SISUKORD

lk

1. ETTEPANEK VÕTTA VASTU EUROOPA PARLAMENDI OTSUS.....3

2. EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....5

1. ETTEPANEK VÕTTA VASTU EUROOPA PARLAMENDI OTSUS

Euroopa Liidu 2022. aasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmise kohta, II jagu – Euroopa Ülemkogu ja nõukogu
(2023/2131(DEC))

Euroopa Parlament,

– võttes arvesse Euroopa Liidu 2022. aasta üldeelarvet[1],

– võttes arvesse Euroopa Liidu 2022. aasta konsolideeritud majandusaasta aruannet (COM(2023)0391 – C9-0250/2023)[2],

– võttes arvesse nõukogu aastaaruannet eelarve täitmisele heakskiidu andmise eest vastutavale institutsioonile 2022. aastal tehtud siseauditite kohta (0000/2023),

– võttes arvesse kontrollikoja aastaaruannet eelarveaasta 2022 eelarve täitmise kohta koos institutsioonide vastustega[3],

– võttes arvesse vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 287 tehtud kontrollikoja kinnitavat avaldust[4] 2022. aasta raamatupidamise aastaaruande usaldusväärsuse ja selle aluseks olevate tehingute seaduslikkuse ja korrektsuse kohta,

– võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 314 lõiget 10 ja artikleid 317, 318 ja 319,

– võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuli 2018. aasta määrust (EL, Euratom) 2018/1046 (mis käsitleb liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantsreegleid ja millega muudetakse määrusi (EL) nr 1296/2013, (EL) nr 1301/2013, (EL) nr 1303/2013, (EL) nr 1304/2013, (EL) nr 1309/2013, (EL) nr 1316/2013, (EL) nr 223/2014 ja (EL) nr 283/2014 ja otsust nr 541/2014/EL ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EL, Euratom) nr 966/2012)[5], eriti selle artikleid 59, 118, 260, 261 ja 262,

– võttes arvesse kodukorra artiklit 100 ja V lisa,

– võttes arvesse põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni ning kalanduskomisjoni arvamusi,

– võttes arvesse põhiseaduskomisjoni kirja,

– võttes arvesse eelarvekontrollikomisjoni raportit (A9-0000/2024),

1. annab heakskiidu nõukogu peasekretäri tegevusele Euroopa Ülemkogu ja nõukogu

[1] ELT L 45, 24.2.2022.
[2] ELT C, C/…, ...
[3] ELT C, C/2023/103, 4.10.2023.
[4] ELT C, C/2023/112, 12.10.2023.
[5] ELT L 193, 30.7.2018, lk 1.

2022. aasta eelarve täitmisel / lükkab edasi otsuse tegemise heakskiidu andmise kohta nõukogu peasekretäri tegevusele Euroopa Ülemkogu ja nõukogu 2022. aasta eelarve täitmisel;

2. esitab oma tähelepanekud alltoodud resolutsioonis;

3. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev otsus ja resolutsioon, mis on selle lahutamatu osa, Euroopa Ülemkogule, nõukogule, komisjonile ja kontrollikojale ning korraldada nende avaldamine *Euroopa Liidu Teatajas* (L-seerias).

2. EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

tähelepanekutega, mis on Euroopa Liidu 2022. aasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmist käsitleva otsuse lahutamatu osa, II jagu – Euroopa Ülemkogu ja nõukogu (2023/2131(DEC))

Euroopa Parlament,

– võttes arvesse oma otsust Euroopa Liidu 2022. aasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmise kohta, II jagu – Euroopa Ülemkogu ja nõukogu,

– võttes arvesse kodukorra artiklit 100 ja V lisa,

– võttes arvesse põhiseaduskomisjoni arvamust,

– võttes arvesse eelarvekontrollikomisjoni raportit (A9-0000/2024),

A. arvestades, et eelarve täitmisele heakskiidu andmise eest vastutav institutsioon soovib eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluse raames rõhutada, et liidu institutsioonide demokraatlikku legitiimsust tuleb veelgi tugevdada ning selleks tuleb suurendada läbipaistvust ja parandada aruandekohustuse täitmist ning rakendada tulemuspõhise eelarvestamise põhimõtet ja personalijuhtimise head tava;

B. arvestades, et Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikli 319 kohaselt on Euroopa Parlamendil ainuvastutus liidu üldeelarve täitmisele heakskiidu andmise eest, ning arvestades, et Euroopa Ülemkogu ja nõukogu eelarve on liidu eelarve osa;

C. arvestades, et Euroopa Liidu lepingu artikli 15 lõike 1 kohaselt ei toimi Euroopa Ülemkogu seadusandjana;

D. arvestades, et ELi toimimise lepingu artikli 317 kohaselt täidab komisjon liidu eelarvet omal vastutusel, võttes arvesse usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtteid, ning arvestades, et kehtiva raamistiku kohaselt annab komisjon teistele liidu institutsioonidele vajalikud volitused nendega seotud eelarvejagude täitmiseks;

E. arvestades, et ELi toimimise lepingu artikli 235 lõike 4 ja artikli 240 lõike 2 kohaselt abistab nõukogu peasekretariaat Euroopa Ülemkogu ja nõukogu, ning arvestades, et nõukogu peasekretär vastutab täielikult liidu eelarve II jakku kantud assigneeringute usaldusväärse haldamise eest;

F. arvestades, et Euroopa Parlament on peaaegu kahekümne aasta jooksul kohaldanud väljakujunenud ja tunnustatud tava anda heakskiit kõigi liidu institutsioonide, organite ja asutuste eelarve täitmisele, ning arvestades, et komisjon toetab iga liidu institutsiooni, organi ja asutuse halduskulude haldamisele heakskiidu andmise tava jätkamist;

G. arvestades, et finantsmääruse artikli 59 lõike 1 kohaselt annab komisjon teistele liidu institutsioonidele vajalikud volitused oma eelarvejagude täitmiseks;

H. arvestades, et kuna nõukogu ei ole teinud eelarve täitmisele heakskiidu andmise

menetluses koostööd, on parlament olnud alates 2009. aastast sunnitud keelduma andmast heakskiitu nõukogu peasekretäri tegevusele eelarve täitmisel;

I. arvestades, et Euroopa Ülemkogu ja nõukogu kui liidu institutsioonid ja liidu üldeelarvest rahastuse saajad peaksid olema läbipaistvad ja liidu kodanike ees demokraatlikult vastutavad ning nende suhtes tuleks kohaldada avaliku sektori vahendite kasutamist käsitlevat demokraatlikku kontrolli;

J. arvestades, et Euroopa Ombudsmani (edaspidi „ombudsman“) soovituses strateegilises uurimises OI/2/2017/TE nõukogu õigusloomeprotsessi läbipaistvuse kohta märgiti, et nõukogu tavad seoses õigusloomeprotsessi läbipaistvusega kujutavad endast haldusomavoli ja nendega tuleks tegeleda, et võimaldada kodanikel jälgida liidu õigusloomeprotsessi;

K. arvestades, et Euroopa Liidu Kohtu praktikas kinnitatakse maksumaksjate ja üldsuse õigust saada avaliku sektori tulude kasutamise kohta teavet ning et üldkohus märkis oma 25. jaanuari 2023. aasta otsuses kohtuasjas T-163/21[1]: *De Capitani vs. Euroopa Liidu Nõukogu* liidu õigusloomeprotsessi läbipaistvuse kohta, et nõukogu töörühmades koostatud dokumendid ei ole tehnilist laadi, vaid seadusandlikud, mistõttu kohaldatakse nende suhtes dokumentidega tutvumise taotlusi;

1. märgib, et nõukogu eelarve kuulub mitmeaastase finantsraamistiku rubriiki 7 „Euroopa avalik haldus“, mille maht oli 2022. aastal 11,6 miljardit eurot (mis moodustab 5,9 % liidu kogueelarvest); märgib, et nõukogu ligikaudu 0,6 miljardi euro suurune eelarve moodustab ligikaudu 5,3 % liidu kõikidest halduskuludest;

2. märgib, et Euroopa Kontrollikoda (edaspidi „kontrollikoda“) uuris oma 2022. aasta aruandes halduskulude rubriigis 60 tehingu suurust valimit; sama tehingute hulka uuriti ka 2021. aastal; märgib lisaks, et kontrollikoda kirjutab, et halduskulud hõlmavad personalikulusid, sealhulgas pensionikulusid, mis moodustasid 2022. aastal ligikaudu 70 % kõigist halduskuludest, ning hoonete, seadmete, energeetika, kommunikatsiooni- ja infotehnoloogiaga seotud kulusid, ning et selle mitme aasta töö näitab, et üldiselt on need kulutused madala riskiga;

3. märgib, et 60 tehingust 14 (23 %) sisaldas vigu, kuid kontrollikoja hinnangul jääb veamäär viie kvantifitseeritud vea põhjal allapoole olulisuse läve;

4. märgib rahuloluga, et kontrollikoda märgib oma 2022. aasta aruandes, et ei tuvastanud nõukoguga seoses ühtegi konkreetset probleemi;

Eelarve täitmisele heakskiidu andmise seis

5. peab äärmiselt kahetsusväärseks, et alates 2009. aastast ja taas majandusaastal 2021 on Euroopa Parlament pidanud keelduma nõukogu eelarve täitmisele heakskiidu andmisest, kuna nõukogu keeldub jätkuvalt tegemast parlamendiga eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluses koostööd, takistades parlamendil teha teadlikku otsust, mis põhineb nõukogu eelarve täitmise tõsisel ja põhjalikul kontrollimisel;

6. märgib, et asjaomased Euroopa Parlamendi teenistused edastasid eelarve täitmisele

[1] Üldkohtu otsus, 25. jaanuar 2023, *De Capitani vs. Euroopa Liidu Nõukogu*, T-163/21, CLI:EU:T:2023:15.

heakskiidu andmise menetluse raportööri nimel 28. septembril 2023 nõukogu sekretariaadile küsimustiku, mis sisaldas 74 parlamendile olulist küsimust, et võimaldada nõukogu eelarve täitmise ja nõukogu juhtimise põhjalikku kontrolli; märgib lisaks, et sarnased küsimustikud saadeti kõigile teistele institutsioonidele, mis kõik on andnud parlamendile kõigile küsimustele põhjalikud vastused;

7. peab kahetsusväärseks, et 12. oktoobril 2023 teatas nõukogu peasekretariaat Euroopa Parlamendile veel kord, et ei vasta parlamendi küsimustikule ja et nõukogu ei osale kuulamisel, mis korraldati 25. oktoobril 2023 eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluse raames ja milles osalesid kõik teised kutsutud institutsioonid;

8. toonitab Euroopa Parlamendi eesõigust anda vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 319 ning finantsmääruse ja Euroopa Parlamendi kodukorra kohaldatavatele sätetele ning kooskõlas praeguse tõlgenduse ja praktikaga eelarve täitmisele heakskiit, nimelt õigust anda eelarve täitmisele heakskiit, et säilitada läbipaistvus ja tagada demokraatlik vastutus liidu maksumaksjate ees;

9. rõhutab, et finantsmääruse artikli 59 lõikes 1 on sätestatud, et komisjon annab teistele liidu institutsioonidele vajalikud volitused neid käsitlevate eelarvejagude täitmiseks, ning peab seetõttu arusaamatuks, et nõukogu arvates on asjakohane, et heakskiit antaks komisjoni tegevusele nõukogu eelarve täitmisel;

10. rõhutab väljakujunenud ja tunnustatud tava, mida Euroopa Parlament on peaaegu kahekümne aasta jooksul kõigi liidu institutsioonide, organite, ametite ja asutuste eelarve täitmisele heakskiidu andmisel järginud; tuletab meelde, et komisjon on teatanud, et ta ei saa teha järelevalvet teiste liidu institutsioonide eelarvete täitmise üle; rõhutab komisjoni veel kord kinnitatud seisukohta, et tava, mille kohaselt Euroopa Parlament annab vahetult heakskiidu iga liidu institutsiooni halduskulude haldamisele, tuleb jätkata ka tulevikus;

11. rõhutab, et praegune olukord tähendab, et Euroopa Parlament saab kontrollida ainult kontrollikoja ja ombudsmani aruandeid ning nõukogu veebisaidil avalikult kättesaadavat teavet, mistõttu on parlamendil võimatu teha eelarve täitmisele heakskiidu andmise kohta teadlikku otsust;

12. taunib asjaolu, et nõukogu on juba üle kümne aasta näidanud, et tal puudub igasugune poliitiline tahe teha Euroopa Parlamendiga iga-aastase eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluse raames koostööd; rõhutab, et sellel suhtumisel on olnud püsiv negatiivne mõju mõlemale institutsioonile ning see on kahjustanud liidu eelarve haldamist ja demokraatlikku kontrolli ning kodanike usaldust liidu kui läbipaistva üksuse vastu;

13. tuletab meelde, et Euroopa Liidu Kohtu praktika toetab maksumaksjate ja üldsuse õigust saada teavet avaliku sektori tulude kasutamise kohta; nõuab seetõttu Euroopa Parlamendi kui demokraatliku vastutuse põhimõtte tagaja eesõiguse ja rolli täielikku austamist; kutsub nõukogu üles järgima eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluse käigus parlamendis vastu võetud soovitusi;

14. kutsub nõukogu üles jätkama läbirääkimisi Euroopa Parlamendiga kõrgeimal tasemel, kaasates mõlema institutsiooni peasekretärid ning presidendi ja eesistuja, et ületada ummikseis ja leida lahendus, austades samal ajal parlamendi ja nõukogu vastavaid rolle

eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluses ning tagades eelarve täitmise läbipaistvuse ja nõuetekohase demokraatliku kontrolli;

15. rõhutab, et kuigi praegust olukorda tuleb parandada parema institutsioonidevahelise koostööga aluslepingute raames, võiks aluslepingute muutmine teha eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluse selgemaks ja läbipaistvamaks, andes Euroopa Parlamendile selge pädevuse anda heakskiit kõigi liidu institutsioonide, organite ja asutuste eelarve täitmisele eraldi;

16. märgib, et kuigi nõukogu ei soovi eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluse osas koostööd teha, rõhutab Euroopa Parlament käesolevas raportis siiski mõningaid poliitilisi prioriteete ning esitab mõne tähelepaneku nõukogu eelarve haldamise ja finantsjuhtimise kohta ning ka muid eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluse seisukohast olulisi tähelepanekuid;

Poliitilised prioriteedid

17. peab kahetsusväärseks, et nõukogu kasutab paljude liidu institutsioonide, organite ja asutuste juhtkonna liikmete kandidaatide ülesseadmise ja ametisse nimetamise menetlustes oma eesõigust, võtmata arvesse huvitatud poolte seisukohti või Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) soovitusi;

18. rõhutab, et nõukogu tava mitte seada kahtluse alla üksikute liikmesriikide ametisse nimetamisi enamiku ametikohtade puhul tähendab, et kandidaatide kutsekvalifikatsiooni ei kontrollita põhjalikult; rõhutab, et nõukogu eesõigus tuleb läbi vaadata, et tagada asjaomaste institutsioonide, organite ja asutuste osalemine ja seda tugevdada ning suurendada ametisse nimetatud isikute legitiimsust; teeb ettepaneku, et üks võimalus tagada kandidaatidele vajalik kvalifikatsioon oleks luua sõltumatuid eksperdirühmi, kes selliseid kontrolle teostavad;

19. tuletab meelde, et ELi toimimise lepingu artikli 286 lõike 2 kohaselt nimetab nõukogu pärast Euroopa Parlamendiga konsulteerimist ametisse kontrollikoja liikmed; peab kahetsusväärseks, et nõukogu on korduvalt eiranud Euroopa Parlamendi soovitusi tema nõuandva rolli kohta kontrollikoja liikmete ametisse nimetamisel;

20. juhib tähelepanu sellele, et kontrollikoja koosseis ei ole soolises tasakaalus, sest 2022. aasta lõpus oli seal 17 meessoost ja vaid 9 naissoost liiget; mõistab, kui raske on praeguse ametisse nimetamise menetluse tõttu saavutada kontrollikojas soolist tasakaalu; kordab oma üleskutset nõukogule vaadata ametisse nimetamise menetlus läbi, et lahendada see probleem konkreetsete meetmetega, näiteks tehes liikmesriikidele kohustuslikuks nimetada igale vabale ametikohale mõlemast soost vähemalt kaks kandidaati;

21. peab kahetsusväärseks, et Euroopa Parlamendi 17. detsembri 2020. aasta resolutsioonile vajaduse kohta luua soolise võrdõiguslikkuse küsimustega tegelev nõukogu erikoosseis[2] ei ole nõukogu seni tähelepanu pööranud, ning nõuab, et spetsiaalne institutsiooniline foorum kindlustaks soolise võrdõiguslikkuse tihedama integreerimise liidu meetmetesse ja strateegiatesse ning tagaks soolise võrdõiguslikkusega seotud peamiste dokumentide

[2] ELT C 445, 29.10.2021, lk 150.

puhul põhilise koordineerimise ja edusammud;

22. peab kahetsusväärseks, et nõukogu otsustusprotsess ei ole veel kaugeltki täiesti läbipaistev, mis vähendab kodanike usku sellesse, et liit tegutseb läbipaistvalt, ja seab seega kogu liidu maine ohtu; tuletab meelde ja toetab Euroopa Ombudsmani soovitusi, mille ta on esitanud oma strateegilises uurimises OI/2/2017/TE nõukogu õigusloomeprotsessi läbipaistvuse kohta; nõuab tungivalt, et nõukogu võtaks kõik vajalikud meetmed, et viia ombudsmani soovitused ja Euroopa Liidu Kohtu asjakohased otsused põhjendamatu viivituseta ellu; tuletab meelde, et Euroopa Liidu Kohus rõhutas oma otsuses kohtuasjas T-163/21: *De Capitani vs. Euroopa Liidu Nõukogu*, et nõukogu peaks pakkuma selgemat õigusloome läbipaistvust, et tagada juurdepääs seadusandlikele dokumentidele, mis on lihtsalt kooskõlas nõukogu kohustusega seoses avaliku kontrolli ja kaasseadusandjate aruandekohustusega kui mis tahes demokraatliku legitiimsuse alusega;

23. väljendab sügavat muret selle pärast, et Euroopa Ülemkogul on seadusandlike ettepanekute menetlemisel üha tähtsam osa, kuigi sellel institutsioonil ei ole seadusandlikku ega täidesaatvat pädevust ning ta ei kohalda samu läbipaistvusstandardeid nagu nõukogu, mis tähendab, et ta ei ole kohustatud aru andma;

24. peab kahetsusväärseks asjaolu, et liikmesriikide alaliste esindajate osalemine kohustuslikus läbipaistvusregistris, mis loodi Euroopa Parlamendi, Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjoni 20. mai 2021. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppega kohustusliku läbipaistvusregistri kohta[3], on täiesti vabatahtlik, ning soovib tungivalt, et kõik alalised esindused osaleksid aktiivselt kohustuslikus läbipaistvusregistris enne oma liikmesriigi eesistumist, selle ajal ja pärast seda; on veendunud, et kehtivaid eetikareegleid huvide konfliktide, pöördukse efekti ja lobitöö läbipaistvuse kohta tuleks tugevdada ja ühtlustada ning et liikmesriikide esindajatel, kes saavad otseselt kasu liidu toetustest nende omanduses olevate ettevõtete kaudu, ei tohiks lubada osaleda nende toetustega seotud poliitilistes või eelarvealastes aruteludes ja hääletustes;

25. peab kahetsusväärseks, et nõukogu ei kasuta kohustuslikku läbipaistvusregistrit täiel määral väljaspool selle praeguseid piiranguid, lükates tagasi igasugused parandussoovitused; kordab oma üleskutset nõukogule keelduda kohtumast registreerimata lobistidega;

26. kutsub kooskõlas Euroopa Parlamendi eelarvekontrollikomisjoni 27. juuni 2023. aasta seminari järeldustega nõukogu roteeruvaid eesistujariike üles lõpetama äriühingute sponsorluse kasutamine oma kulude katmiseks; mõistab, et riigieelarves kasutada olev summa on liikmesriigiti väga erinev ning et igal liikmesriigil peaks olenemata oma suurusest ja eelarvest olema võrdsed võimalused korraldada nõukogu edukas eesistumine, kuid usub, et äriühingutelt toetuse vastu võtmine kahjustab mainet, sest see võib tekitada huvide konflikte; kordab oma üleskutset nõukogule näha ette nõukogu eesistumiskulude eelarve, et tagada nõukogu töös üldiselt asjakohased ja ühtsed tõhususe ja tulemuslikkuse standardid; on sellega seoses pettunud nõukogu koostatud mittesiduvates suunistes äriühingute sponsorluse kohta;

27. peab kahetsusväärseks, et kuigi Euroopa Parlament on seda mitu korda nõudnud, ei ole

[3] ELT L 207, 11.6.2021, lk 1.

Euroopa Ülemkogu eesistuja käitumisjuhendit viidud kooskõlla Euroopa Parlamendi ja komisjoni presidentide käitumisjuhendiga ning eelkõige puudutab see tegevusi, mis tuleb heaks kiita pärast eesistuja ametist lahkumist;

Eelarve haldamine ja finantsjuhtimine

28. märgib, et nõukogu 2022. aasta eelarve oli 611 473 556 eurot, mis tähendab 2021. aastaga võrreldes 2,9 %-list kasvu, mis on oluliselt suurem kui 2021. aastal, mil eelarve suurenes 2020. aastaga võrreldes 0,6 %;

29. väljendab veelkord kahetsust, et Euroopa Ülemkogu ja nõukogu eelarvet ei ole jagatud kaheks selgesti eraldatud eelarveks, kuigi Euroopa Parlament on seda oma eelmistes eelarve täitmisele heakskiidu andmist käsitlevates resolutsioonides läbipaistvuse ja aruandekohustuse parandamiseks soovitanud, eelkõige seoses Euroopa Ülemkoguga, arvestades et praegu ei ole võimalik saada selle kulude kohta usaldusväärset teavet;

30. märgib kahetsusega, et nõukogu peasekretariaat avaldab aruande raamatupidamise aastaaruande kohta ja peasekretariaadi eri osade iga-aastased tegevusaruanded, kuid nõukogu peasekretariaadi kõigist tegevusest on raske saada kokkuvõtlikku ja kergesti kättesaadavat ülevaadet, kuna puudub ühtne aruanne, milles esitatakse kokkuvõte ja sidus ülevaade nõukogu tegevusest;

31. märgib rahuloluga, et nõukogu peaarvepidaja suudab tõendada, et nõukogu 2022. aasta raamatupidamise aastaaruanne on koostatud vastavalt finantsmääruse XIII jaotisele ja komisjoni peaarvepidaja vastu võetud raamatupidamiseeskirjadele, nagu on nõutud kõigilt institutsioonidelt ning liidu organitelt, ametitelt ja asutustelt, ning et peaarvepidajal oli piisav kindlus, et 2022. aasta raamatupidamise aastaaruanne andis kõigis olulistes aspektides õiglase pildi nõukogu finantsseisundist, tehingute tulemustest ja rahavoogudest;

32. märgib, et nõukogu tegi 2022. aastal finantsmääruse artikli 29 alusel 64 eelarvelist ümberpaigutust, mis on märkimisväärselt rohkem kui 2021. aastal tehtud 43 ümberpaigutust; märgib lisaks, et kuus ümberpaigutust hõlmasid eelarvepädeva institutsiooni teavitamist ning et nende ümberpaigutuste peamine põhjus oli suurenenud vee-, gaasi-, elektri- ja küttekulud ning oodatust suuremad palgatõusud;

33. märgib, et ümberpaigutused tähendasid ka nõukogu peasekretariaadi lähetuskulude vähenemist 300 000 euro ehk 9 % võrra ning Euroopa Ülemkoguga seotud töötajate lähetuskulude suurenemist 300 000 euro ehk 20 % võrra; palub nõukogul tagada täielik läbipaistvus seoses Euroopa Ülemkogu eesistuja reisidega, sealhulgas transpordivahenditega, valitud vahendite põhjendusega ja saatvate töötajatega;

34. kritiseerib asjaolu, et Euroopa Ülemkogu eesistuja reisieelarvet on mitme aasta jooksul märkimisväärselt suurendatud, ning tunneb muret asjaolu pärast, et pressiteadete kohaselt kasutas Euroopa Ülemkogu eesistuja kommertslennukeid ainult 18 lähetusel 112 lähetusest, mis toimusid ajavahemikul tema ametiaja algusest 2019. aastal kuni 2022. aasta detsembrini; rõhutab, et kommertslennukid peaksid olema standardne valik ka Euroopa Ülemkogu eesistuja jaoks, ning rõhutab, et liidu institutsioonide juhid peaksid olema üldsusele heaks eeskujuks, eelkõige seoses kliima kestlikkuse poliitika tagamisega;

Sisehaldus ja -kontroll ning tulemuslikkus

35. märgib, et 2022. aastal kaotati järk-järgult COVID-19 pandeemiaga seotud erakorralised meetmed ja koosolekud muutusid taas tavapäraseks; märgib sellega seoses, et alates 2021. aastast, mil 35 % koosolekutest olid videokonverentsid ja 65 % füüsilised kohtumised, vähenes videokonverentside arv füüsiliste kohtumiste kasuks, kuni 2022. aastani, mil 15 % koosolekutest olid videokonverentsid ja 85 % olid füüsilised kohtumised;

36. märgib, et 2022. aastal oli ametlike koosolekute koguarv 4 415, mis on 2,9 % rohkem kui 2021. aasta koosolekute arv 4 291 ja mis hõlmab füüsiliste kohtumiste märkimisväärset suurenemist (üle 150 %);

37. märgib, et nõukogu peasekretariaadis algatati 2022. aastal 44 uut avaliku hanke menetlust ja allkirjastati 42 lepingut kogusummas 123 863 392 eurot, mis tähendab märkimisväärset vähenemist võrreldes 2021. aastaga, kui algatati 62 uut avaliku hanke menetlust ja sõlmiti 102 lepingut summas 416 013 813 eurot;

38. väljendab heameelt asjaolu üle, et nõukogu peasekretariaat on esitanud kokkuvõtte peasekretariaadis 2022. aastal tehtud siseauditite arvust ja liigist ning kokkuvõtva aruande soovitustest ja nende soovituste põhjal võetud meetmetest kooskõlas finantsmääruse artikli 118 lõikega 8; märgib, et siseaudiitor on koostanud aastateks 2022–2024 kolmeaastase tööprogrammi, mis jaguneb iga-aastasteks tööprogrammideks; märgib lisaks, et 2022. aastal tehti seitse siseauditit; märgib lõpetuseks, et 2022. aasta lõpus rakendati 72 % 2019.–2021. aasta tööprogrammi soovitustest;

39. peab kiiduväärseks, et paljudes valdkondades viidi läbi siseauditid; väljendab lisaks heameelt asjaolu üle, et kõik seitsmest auditist kuuega seotud soovitused kiideti heaks; märgib, et krüptohalduse auditi tulemusi ei edastatud, kuna auditiaruanne oli salastatud; rõhutab, et Euroopa Parlamendil on salastatud teabe käsitlemise süsteemid ja krüptohalduse auditi tulemused oleks saanud edastada nende süsteemide abil;

Personal, võrdsus ja töötajate heaolu

40. märgib, et kuna nõukogu ei tee Euroopa Parlamendiga koostööd, tuginevad selles osas esitatud tähelepanekud peamiselt nõukogu veebisaidil avaldatud koondteabele, mis sisaldab vähe üksikasju;

41. märgib, et nõukogule määrati 2022. aasta eelarves 3 029 ametikohta, mis on sama kui 2021. aastal, kuid jaotus kategooriate vahel muutus: administraatorite (AD) ametikohtade arv kasvas 1 493-lt 1 519-le, assistentide (AST) ametikohtade arv vähenes 1 320-lt 1 284-le ja sekretäride ametikohtade arv suurenes 180-lt 190-le;

42. märgib, et nõukogu peasekretariaadi 2022. aasta finantstegevuse aruande kohaselt oli 31. detsembriks 2022 täidetud 2 924 ametikohta; märgib lisaks, et nõukogu veebisaidil on märgitud, et nõukogu sekretariaadis oli 1. jaanuaril 2023. aastal 3 108 töötajat (ametnikud, ajutised ja lepingulised töötajad ning lähetatud riiklikud eksperdid);

43. märgib, et 3 108 töötajast 1 783 (57 %) olid naised ja 1 325 (43 %) mehed; peab kahetsusväärseks, et kategoorias „kõrgem juhtkond“ olid 51st inimesest naised ainult

18, st 35 %; peab lisaks kahetsusväärseks, et see tähendab naiste osakaalu vähenemist kõrgemas juhtkonnas võrreldes 38 %-ga 2021. aastal;

44. märgib, et kategoorias „keskastme juhtkond“ olid 83st 37 ehk 45 % naised, mis tähendab väikest kasvu võrreldes 44 %-ga eelmisel aastal; märgib, et 1 462 administraatorist 814 ehk 56 % olid naised, mis tähendab samuti väikest kasvu võrreldes 55 %-ga 2021. aastal, ning märgib, et 1 411 assistendist ja sekretärist olid 882 (63 %) naised, mis on sama osakaal kui 2021. aastal;

45. peab soolist tasakaalustamatust nõukogu peasekretariaadi kõrgema juhtkonna ametikohtadel kahetsusväärseks; kutsub nõukogu üles võtma viivitamata konkreetseid meetmeid soolise tasakaalu saavutamiseks kõigil hierarhia tasanditel;

46. märgib, et töötajaskonna seas on esindatud kõik 27 liikmesriiki, kuid esineb tõsine geograafiline tasakaalustamatus: Belgiast pärit töötajaid on 527 ehk 17 %, samas kui Küproselt on ainult 0,2 % ja Luksemburgist 0,3 %;

47. peab kahetsusväärseks, et ei ole teavet selle kohta, kuidas nõukogu soolise võrdõiguslikkuse tegevuskava rakendatakse ja milliseid meetmeid on nõukogus töötavatele puuetega inimestele võrdsete võimaluste tagamiseks võetud; kutsub nõukogu üles andma Euroopa Parlamendile teavet oma personali soolise tasakaalu, geograafilise jaotuse ja puuete ning sellega seotud sisepoliitika kohta;

48. peab kahetsusväärseks, et kuna nõukogu ei ole Euroopa Parlamendi küsimustikule vastanud, ei ole parlamendil teavet nõukogu 2022. aasta praktikantide arvu kohta ega selle kohta, kas tegemist oli tasustatud või tasustamata praktikaga; tuletab meelde Euroopa Parlamendi nõudmist kõigile institutsioonidele, et kõik praktikandid peaksid saama palka, välja arvatud juhul, kui neile tasutakse juba muudest allikatest;

Eetikaraamistik ja läbipaistvus

49. kordab, et eetiline käitumine aitab kaasa usaldusväärsele finantsjuhtimisele ja üldsuse usalduse suurendamisele, ning et nagu kontrollikoda rõhutas oma eriaruandes 13/2019, on institutsioonide eetikaraamistikel veel arenemisruumi ja see on äärmiselt oluline, kuna nende töötajate ja liikmete mistahes ebaeetiline käitumine äratab üldsuses suurt tähelepanu ja vähendab liidu usaldusväärsust;

50. peab kahetsusväärseks, et Euroopa Parlamendil ei ole kuidagi võimalik esitada küsimusi nõukogus kehtiva eetikaraamistiku kohta, kuna nõukogu ei vasta parlamendi küsimustele ja seetõttu ei ole saadud teavet kõigi nõukogu töötajate suhtes kehtiva käitumisjuhendi kohta;

51. tuletab meelde kontrollikoja eriaruandes nr 13/2019 esitatud soovitust nõukogu eetikaraamistiku arendamise kohta; väljendab muret asjaolu pärast, et kontrollikoda on tuvastanud, et puudub ühine liidu eetikaraamistik, mis reguleeriks liikmesriikide esindajate tööd nõukogus;

52. märgib, et nõukogu peasekretariaat avaldab aastaaruande teabega nõukogu peasekretariaadi endiste kõrgemate ametnike ametialase tegevuse kohta pärast teenistusest lahkumist (personalieeskirjade artikli 16 kolmas ja neljas lõik); märgib, et 2022. aasta aruande kohaselt teatasid neli kõrgemat ametnikku oma kavatsusest tegeleda

2022. aastal kutsetegevusega ning et kaks endist kõrgemat ametnikku esitasid 2021. aasta lõpus deklaratsioonid, mida samuti uuriti 2022. aastal; märgib, et ükski taotlus ei kuulunud artikli 16 kohaldamisalasse;

53. märgib rahuloluga, et kõik nõukogu pädevad peadirektorid teatasid oma iga-aastastes tegevusaruannetes, et 2022. aastal ei ole neile teatatud ühestki pettuse või õigusnormide rikkumise juhtumist;

Digiüleminek, küberturvalisus ja andmekaitse

54. märgib, et nõukogu IT-süsteemide ja telekommunikatsiooni eelarve oli 2022. aastal algselt 48 115 000 eurot, mis on 2,1 % rohkem kui 2021. aastal; märgib siiski, et 2022. aasta jooksul paigutati eelarvesse ümber veel 6 805 000 eurot, kuid tegelikud maksed olid märkimisväärselt väiksemad (27 096 067 eurot), mis moodustab vaid ligikaudu 50 % lõplikest assigneeringutest;

55. väljendab heameelt asjaolu üle, et arvete elektrooniline töötlemine ulatus 2022. aastal 97 %-ni, mis on märkimisväärne kasv võrreldes 89 %-ga 2021. aastal;

56. kordab oma üleskutset nõukogule uurida võimalusi kasutada võimalikult laialdaselt avatud lähtekoodiga tehnoloogiat ja anda aru nende süsteemide kasutamisel tehtud edusammudest;

Hooned

57. märgib, et hoonetega seotud lõppmaksed olid 2022. aastal 45 435 994 eurot, mis on märkimisväärselt suurem summa kui 2021. aasta 35 709 119 eurot, tähendades 27,2 % suurust kasvu; märgib, et selle suurenemise peamine põhjus on vee-, gaasi-, elektri- ja küttemaksed, mis kasvasid 2 565 008 eurolt 2021. aastal 11 233 088 euroni 2022. aastal – see tähendab 338 % suurust kasvu;

58. väljendab heameelt asjaolu üle, et võrreldes varasemate aastatega suutis nõukogu vähendada 2022. aastal energiatarbimist, muu hulgas seetõttu, et kõik liidu institutsioonid võtsid vastu poliitika vähendada hoonete temperatuuri 19 kraadini; julgustab siiski nõukogu sekretariaati määratlema täiendavaid algatusi energiatarbimise vähendamiseks;

59. peab kahetsusväärseks asjaolu, et kuna nõukogu ei ole Euroopa Parlamendi küsimustikule vastanud, ei ole parlamendil teavet 2022. aastal nõukogus käivitatud algatuste kohta, mis käsitlevad puuetega inimeste paremat juurdepääsu nende hoonetele, ega muude võimalike algatuste kohta puuetega inimestele;

Keskkond ja kestlikkus

60. märgib, et jätkuvalt on raske saada nõukogult ajakohastatud ja põhjalikku teavet mis tahes algatuste kohta, milles käsitletakse keskkonda ja kestlikkust ning üldise tarbimise arengut, sealhulgas vee, gaasi, elektri ja paberi kasutamist; soovitab nõukogul anda oma iga-aastases aruandluses oma töö keskkonna ja kestlikkusega seotud elementide kohta süstemaatiliselt aru; võtab rahuloluga teadmiseks mõned iga-aastastes aruannetes nimetatud hajutatud algatused, nagu nelja elektriauto ostmine ja keskkonnaga seotud klauslite hankemenetlustesse lisamise julgustamine;

61. kutsub nõukogu jätkuvalt üles sellise süsteemi puudumise korral seda looma, et julgustada töötajaid kasutama ühistransporti või muid vähese heitega transpordiliike, nagu jalgrattad, et vähendada nõukogu CO_2 jalajälge;

62. märgib, et nõukogu raamatupidamise aastaaruandes märgitakse, et 2022. aasta lõpus oli nõukogul hoonete katustele paigaldatud päikesepaneelide toodetud energia põhjal 773,4 rohelise energia sertifikaati (võrdluseks: 2021. aasta lõpus oli neid 2 589,2); märgib, et sertifikaatide väärtus on 65 eurot sertifikaadi kohta; palub jätkuvalt nõukogul anda üksikasjalikumalt aru selliste sertifikaatide müügist avatud turul ja saadava tulu kavandatavast kasutamisest;

Institutsioonidevaheline koostöö

63. rõhutab vajadust vaadata aluslepingu muutmise raames läbi ELi toimimise lepingu artikkel 319, et sätestada selgesõnaliselt, et lisaks komisjoni eelarve täitmisele heakskiidu andmisele annab Euroopa Parlament heakskiidu ka teistele liidu institutsioonidele, organitele ja asutustele nende eelarvejagude või nende eelarvete täitmisel;

Teavitustegevus

64. märgib, et 2022. aasta oli rekordiline, kuna nõukogu veebisaiti külastati üle 24,5 miljoni korra, mis on 16 % rohkem kui 2020. aastal, ning et jälgijate arv Facebookis suurenes 8 %, samas kui jälgijate arv platvormil X (endine Twitter), Instagramis ja LinkedInis suurenes vastavalt 19 %, 17 % ja 33 %.